

РЕШЕНИЕ

№ 3487

гр. София, 23.05.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 10.05.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **2231** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма] с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 4 срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № 0054002/10.02.2017 г. издадена от Директор на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП, [населено място], с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка „запечатване на обекта за срок от 14 дни“, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. а от ЗДДС .

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, изцяло като неправилен и незаконосъобразен. Посочено е, че административният орган не се е съобразил с разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН и чл. 6 от АПК, според които административните актове следва да засягат интересите на заинтересованите лица във възможно най-малка степен, т.е. в случая не е спазен принципа на пропорционалност. Инвокирани са доводи, че наложената ПАМ не изпълнява предвидената в закона превантивна функция, а има за цел да предизвика загуби и вреди на сочения за нарушител. Посочено е, че не е спазен справедливия баланс между интересите на обществото и на засегнатото лице. Според оспорващия, неотчетената сума от 35,30 лева е незначителна на фона на внесените от дружеството данъци и осигурителни вноски.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият се представлява от адвокат П., който поддържа жалбата. Представени са допълнителни съображения в

писмен вид.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директор на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП, [населено място], чрез юрисконсулт Н. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Представени са допълнителни писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 05.02.2017 г., длъжностни лица при ТД на НАП, [населено място] са извършили проверка на търговски обект - бар клуб /пиано бар/, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При извършена контролна покупка на обща стойност 35,30 лева, заплатена в брой от проверяващите е прието плащане от името на дружеството, за което не е издадена фискална касова бележка (фискален бон) от регистрирано в обекта фискално устройство модел „Д. FP 550 05 DV“ с ИН на ФУ ДТ 563402 и ФП № 02563402, което в момента на проверката е било в работен режим. Плащането е извършено преди легитимацията на проверяващите по приходите и е прието в брой и в лева от С. Р. Р. с ЕГН [ЕГН] - барман - сервитьор в обекта.

След легитимацията на проверяващите от ФУ е отпечатан Дневен финансов „Х“ отчет № 0003260/05.02.2017 г. и Контролна лента от ФУ - за дата 05.02.2017 г., от които е видно, че няма регистрирана продажба на стойност 35,30 лева. Констатирано е, че ФУ в момента на извършване на проверката е в изправност.

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка №0054002/05.02.2017 г. на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Изложените факти са дали основание на административният орган да приеме, че [фирма] не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, което е основание за налагане на ПАМ по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. а от ЗДДС .

Със заповед ЗЦУ-1657 от 29.12.2016 г. Изпълнителният Директор на НАП е оправомощил Директорите на Дирекции „Контрол“ в ТД на НАП да издават заповеди за налагане на принудителни административни мерки по чл. 186 от ЗДДС.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е връчена на представител на дружеството на 15.02.2017 г. Жалбата до АССГ е подадена чрез административния орган на 28.02.2017 г. /вх. № 53-06-969/, т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за

доставка/продажба. В нормата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС е предвидено задължение за лицата да регистрират и отчитат извършените от тях доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

По силата на чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушения.

В конкретния случай не е спорно, че [фирма] не е изпълнено задължението за регистриране на извършена продажба на стоки, чрез издаване на касова бележка от работещото в обекта фискално устройство на посочената по-горе дата. Дружеството не е оспорило описаната в акта фактическа обстановка, която се подкрепя от събраните по делото доказателства. При тези факти, следва да се приеме, че са налице предвидените от закона предпоставки за налагане на принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС и приложението на чл. 187 ЗДДС. Принудителната административна мярка се прилага независимо от ангажиране административнонаказателната отговорност на дружеството.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед, съответства на чл. 22 ЗАНН - за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. Възраженията за нарушение принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК са неоснователни. При налагането на ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС органът по приходите действа при обвързана компетентност. В този смисъл е и константната практика на ВАС / Решение № 10323 от 5.10.2016 г. на ВАС по адм. д. № 8979/2015 г., Решение № 11983 от 9.10.2014 г. на ВАС по адм. д. № 16784/2013 г., Решение № 5861 от 29.04.2014 г. на ВАС по адм. д. № 2540/2014 г. и други/.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което следва да бъдат присъдени.

Водим от горното и на основание чл. 171, ал.1, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място] срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № 0054002/10.02.2017 г. издадена от Директор на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП, [населено място], с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка „запечатване на обекта за срок от 14 дни“, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. а от ЗДДС.

ОСЪЖДА [фирма] с адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4 да

заплати на ТД на НАП – [населено място], на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата от 500 /петстотин/ лева, представляващата представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..